

Bromyśl Henryk.

Wisznice dnia 19.II. 46 r.

289

Klara ver.

Moje najważniejsze przycie wojskowe.

Soly chemiczne uciekały do Polski to musiałem się biegać i leutować po lasach.

Jak nadalą misz noc poczepiałem konny do sosen, a rano położylem się spać, gdy się przebudziłem to samej się palita okwonica kościelna w Wisznicy.

Gdy ze wsi Niemey wstąpili, to przygnalem konny do głowu za chwilę wasu już jechały misz Stuskie ciotki za obieraneami do Tomasz, a w Tomaszach rozpoczęła się walka. Dużo zginęło głęgów russkich, ale i dużo zginęło i niemiecków.

ale wszystko jedno choć russkich duzo zginęło ale ruska armia tym mala się żalemie

i zwieszyła.

Wisznice Tyl silny jak smut, a żegnaj na tysiace lat.

Bromyśl Henryk.